

SOSIALURIN

Bláðstjóri:
Vilji SørensenÚtgevarir:
Føroya JavnaðarflokkurPrent:
Prentsmiðjan á Heysbreyt

Skúlaarbeiðið liðugt fyri í ár

Stuttligt at síggja úrslitið — komu út í stórum tali. Útmerk-
ilsi fall eisini her.

Í stórum er talið økt á teim-
um, ið taka prógv.

Stýrimenn hava tikið prógv
fyri nakað síðani í ár. Stórt tal.

Nú tóku skiparanæmingarnir
í Havn og í Klakksvík prógv.
Útmerkili fall.

Studentarnir lidnir fyri nak-
að síðani.

Læraraskúla næmingarnir

í Vestmanna, Vágum, Fugla
firði, Klakksvík, Tórshavn,
Tvøroyri og Vági hava teir tik-
ið realprógv ella preliminar-
prógv í so stórum tali sum onga
tíð áður. Onkur fekk útmerkili
her eisini.

Av sonnum hugnaligt at
síggja hvussu grøt eisini ment-
unnarliga í Føroyum.

Kuffert

eru at fáa hjá

Pf. Maria Poulsen

Tórshavn — Tlf. 2000 — 2001

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

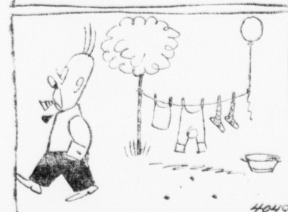
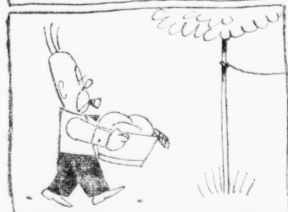
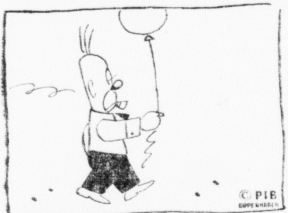
FINT PRODUKT

Kokkur

Kokkur og nakrir manns sokj-
ast til gott sildaskip.

Prentsm. v. á.

ADAMSON

Ikki ráðvillur.

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

61

Punthavn! Tað er fáfongt. Ti ti unga føroyinginum er ikki um
álvara. Einku hald er í, glíður burtur millum hendurnar, tá ið
á stendur. Søk útkomuna til konu og børn! Et og ver glaður!
Ja, soleiðis teskar ein rødd í mær eitt sovandið kvøld, sum nú.
Hugsu sær til, frændi: Fyri løtu kom Per Arantsen og konan
heim úr býnum, stíga tvørtur um meg og inn. Steingja, siggja
meg ikki. Feit og fregin, blonk á skræðun og nasarnar upp í
ský. Heh, svikjarin stígur tvørtur um fosturlandsvinin. Soleiðis
byta teir ungu Føroya korini, ja. — Júsa, Lias. Men hetta er
bert gamlamanntala, eg sit og mósni. Tú skal ikki geva teir
far um tað. Eg valdi ungur, og valt er valt. Tað verður sum er.
Árini eru farin. Hann tigur og boyggir høvdið framyvir.

Lias talar, tekur undir armin á blaðstjóranum, fæst hann upp
at standa. So byrja teir báðir at syngja lágmalir og drynjandi:

*Ivi í huga tungur er
nivir á sálina mína.*

Soleiðis fara teir syngjandi fót fyri fót oman gjøgnum byin,
berandi tey samanrullaðu floggin.

Føroyar 1800—1900

hefti við litmyndum (5 við permumyndini), er nú at fáa!

Sum gáva er heftið hent, serliga til vinfólk og kenningar
í útlandum við tað, at undirtekstirnir eru á 5 MÁLUM: fæ-
royskum, danskum, enskum, týskum og fronskum.

Skera tygum upp í rygginum, hava tygum 4 MYNDAR
AT RAMMA INN.

Handlar kunna venda sær til

Grafia

tlf. 2242.

TÓRSHAVN

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær
til kommunukantórið.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey
verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima
grót ella skervuttan við einum limi av vegnevndini ella
einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

STATSANSTALTEN FOR LIVSFORSIKRING

Under vor hovedagent bestyrer Peter Johannesen's
sygdom bedes der angående forsikringer i Statsanstal-
ten rettet henvendelse direkte til hovedkontoret:

Kampmannsgade 4.
København V.

NORÐOYA SPARIKASSI

tlf. 5043

stovnaður 1919

tlf. 5043

Sparikassin er opin kl. 10—12 og 14—16, leygardag 10—12½.

Lán verða givin móti veð í jørð og bygningum.

Renta av innskoti er 3½ % p. a. og av innskoti
uppá uppsøgn 4 % p. a.

5.

Úti á degnum eftir setir skúlastjórin flund í lærararáðnum og
leggur málið um Tormann Andreassen fram til viðgerðar.

Tá ið teir fara undir fundin, sigur skúlastjórin frá tí, sum
viðurfarið er í skúlastovuni — eisini, at hann hevur hitt Tor-
mann síðani, og at teir báðir høvdu verið og roynt at hitta
Arantsen á máli og fáa hetta javnað aftur. Tað eydnaðist ikki
at hitta hann fyrr enn morgunin eftir, og tá helt lærarin, at
hann kundi ikki bert leggja málið niður, men kravdi tað fyrri
lærararáðið. Áðrenn orðið verður givið frítt, heldur skúlastjórin
fyri: »Tá ið vit nú skulu til at taka avgerð, minni eg á, at
Tormaður er ungur, og at ungdomur kann vera óskoytin, tað
vita vit. Hann er ikki ringur ungdomur fyri tað. Tormaður
hevur verið næmingur her leingi. Eg hugs, eingin hevur nakað
at siga við hann. Hann er eftir mínum tykki yvir miðal í gáv-
um, spakføgur og orðalítill — tá ið hann er millum okkum.
Hvussu hann er millum javnlíkar er mær ókunnugt, sum vera
man og kemur okkum míni við.«

Lærarin Per Arantsen er fyrstur at taka orðið. Hann talar
um, hvussu fólk í Føroyum avlagast meir og meir dag frá degi.
»Her veksur eitt slag upp, sum gantast við hugsanina um at
loysa Føroyar burtur úr Danmarkar ríki og gera teir til eitt
olla annað — ja, sum teir sjálvir ivaleyst vita ikki hvat er. Eg
hugi ikki at siggja betur enn, at øll hugsandi menniskjur beinan
vegin, greitt og avgjørt mugu taka støðu ímóti hesum. Tí hóast
dastíð av tí, teir tvætla við, er ikki annað enn barnaspæl, er